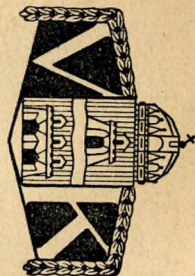

Álmos gyerekek az utcán.

Tipogó lépésekkel, kicsit még fázósan a korai felkelés és az álmoság borzongásával sietnek az utcán, a hátukon vastag táskák, a kezükben rajztábla, vonalzó, „nagy képes földrajzi atlasz” és isten tudja, még micsóda szerzőszámok, amelyeket mi is cipeltünk valamikor hűvös reggeleken, amikor siettünk az iskolába és halálos komolysággal tanultuk mindazt, amiről — sajnos — azt hittük, hogy az életben ebből fogunk megélni. Kedves kis leányok, — otthon mindegyik a legdrágább kincse édes anyjának — az álmoságtól még összehuzott szemekkel, simára lekefélt hajjal, fázósan sietnek reggel az utcán, ó milyen sokan vannak, fél nyolctól nyolcig egyebet se látsz az iskolák környékén, mint ilyen fázós, álmos kis lányokat és fiukat s amint elnézegeted őket, valami végtelen szájalom lopózik a szivedbe. Miért kell ezeknek a gyerekeknek már hajnalban, fél hétkor felkelniök, miért ismerhetik ezek csak hetenkint egyszer — vasárnap — a hosszú alvás boldog érzését, azt a kéjes nyújtózkodást az ágyban, azt a meleg, nyugalmas érzést, amit az a tudat ad, hogy nem muszáj kiugrani az ágyból, van még egy kis idő. Miért kell ezeknek a gyerekeknek már hajnalban kiugraniok az ágyból, kapkodni, sietni, habzsolva, gyorsan reggelizni és álmosan handukolni az iskola felé mondd meg te kitűnő orvos, vagy tanár barátom, vajjon ha csak kilenc órakor kezdődne meg a tanítás, nagy sérelem volna ez a tudományra, az erkölcsre, vagy a tisztességre? Tudjuk, hogy minél elmaradottabb egy nép, minél kezdetlegesebb fokán áll a kultúrájának, annál inkább koránkelő, mennél jobban keletre mész, annál erősebben látod kifejlődve ezt a hajnali életet, messzi keleten reggel hat órakor már nyüzsgő élet van a városok utcáin. Londonban ellenben reggel kilenc óra előtt nem lehetett bemenni egy üzletbe vásárolni, mert a kereskedőségéd ur csak kilenckor kezdte meg a munkát. Kelet vagyunk mi még mindig, amikor azt hisszük, hogy a nap hajnalban kezdődik és este kilenckor végződik, amikor a tyukok aludni térnek. Nem, kedves orvos és tanár uraim, a nap nem hajnalban, hanem reggel kezdődik és rendszerint éjjeli tizenkét óráig, de tovább is eltarthat, amit ne méltóztassék erkölestelenségnek minősíteni. Az iskolásgyerekek egészségének pedig mindenesetre használna, ha nem zavarnák ki őket hajnalban az ágyból. Ha már a mai járványos időkben nem zárják be egészen az iskolákat, legalább ezt tegyék meg, ne kinozzák a gyermekeinket a korai felkeléssel, most jönnek majd a hideg őszi és téli napok, higgyék el, az emberiségnek igazán nincs sok haszna abból, ha sok ezer fázós gyerek álmosan és dideregve hallgatja már reggel nyolc órakor a rendhagyó igék szabályait. Ha kilenc órakor hallgatnák, akkor sem esnék semmi sérelem a rendhagyó igéken, sőt még a szent világtrend sem károsodnék, csak a gyermekeink volnának egészségesebbek és frissebbek.

Közp. nyomt. XX cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

				Oszályozás	
				371.5	
Szerző:		Álmos gyerekek az			
Cím:		utca			
Forrás:		Rendhagyó Hírlap			
(Hely)	Bp.	(Idő)	1918. IX. 27.	(Köt. v. füz.)	
		(Oldal)			
		Idő	1918		
		Személy			

Székesfővárosi házinomda 1918